

En definitiva, es tracta que el laic sigui laic.

Des de la Comissió Episcopal per als Laics, Família i Vida, amb motiu del Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar, manifestem el nostre agraïment a la constància i al servei abnegat: de les delegacions diocesanes d'apostolat seglar, moviments i associacions; l'Acció Catòlica, el Consell Assessor de Laics i el testimoni anònim de tants laics que, per vocació, estan compromesos en la missió evangelitzadora.

Que la Verge Maria, Reina dels Apòstols, ens doni valentia per viure la nostra vocació, renovant el nostre ardor missioner «amb el mateix entusiasme que els cristians dels primers temps» (NMI 58).

President de la Comissió

Carlos Manuel Escribano Subías
Arquebisbe de Zaragoza

Subcomissió de Família i Vida

José Mazuelos Pérez
Bisbe de Canaries

Antonio Prieto Lucena
Bisbe d'Alcalá de Henares

Gerardo Melgar Viciosa
Bisbe de Ciudad Real

Ángel Pérez Pueyo
Bisbe de Barbastro-Monzón

Subcomissió d' Infància i Joventut

Arturo Ros Murgadas
Bisbe de Santander

Francisco Jesús Orozco Mengibar
Bisbe de Guadix

David Abadías Aurín
Bisbe auxiliar de Barcelona

Consiliari de Mans Unides

Santos Montoya Torres
Bisbe de Calahorra i La Calzada-Logroño

Consiliari d' Acció Catòlica

Antonio Gómez Cantero
Bisbe d' Almeria

Fòrum de Laics

Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

Material de reflexió elaborat per la Comisión Episcopal para los Laicos, Familia y Vida (CEE).

Maquetació i traducció al català: Delegació general de Laïcat, família i vida de la diòcesi de Terrassa.

Delegació general
Laïcat, família i vida
BISBAT DE TERRASSA
laicat@bisbatdeterrassa.org

MISSATGE DELS BISBES Laics per vocació, cridats a la missió (Pentecosta 2024)

«Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.
Llavors va alenar damunt d'ells i els digué:
--Rebeu l'Esperit Sant.» (Jn 20, 21b-22)

La Sagrada Escriptura posa de manifest com Déu va anar anunciant la vinguda de l'Esperit Sant, al llarg dels segles, a través dels profetes. L'Antic Testament deixa constància que l'Esperit Sant era vessat sobre persones especials, a les quals se'ls encomanaven missions importants, en moments destacats de la història.

El profeta Joel anuncia que arribarà un dia en què l'Esperit Sant serà lliurat a tots els homes que creuen en Déu: «Abocaré el meu esperit sobre tothom» (Jl 3,1).

Jesús confirma aquesta promesa del Pare quan, abans de l'esdeveniment de la seva ascensió al cel, diu als seus apòstols: “I jo faré venir damunt vostre aquell que el meu Pare ha promès. Quedeu-vos a la ciutat fins que sigueu revestits de la força que us vindrà de dalt.” (Lc 24, 49).

En la solemnitat de Pentecosta, quan l'Església celebra també el Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar, recordem la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols, assenyalant d'aquesta manera el naixement de l'Església.

Als apòstols, després de la mort de Jesús, els va envair un sentiment de por que els va conduir a tancar-se en una casa, sense saber quin rumb prendre en les seves vides, perquè sentien l'absència del Mestre. Per això, Jesús ressuscitat els infon Esperit Sant. És aquesta força que ve de dalt que et canvia d'una manera radical i et dona un cor nou. Proporciona valentia (parresia) per donar testimoni de Jesucrist i començar, d'aquesta manera, la missió evangelitzadora.

L'anunci de l'Evangeli es duu a terme amb la força de l'Esperit Sant, enviat pel mateix Jesucrist, en el seu nom, perquè no ens anunciem a nosaltres mateixos (cf. 2 Cor 4,5).

Els nostres esforços personals seran inútils, si Déu no està amb nosaltres. Com ens recorda l'evangelista sant Joan: «Sense mi no podeu fer res» (Jn 15, 5b). Units, com la vinya i el sarment, donarem fruit abundant i complirem la nostra vocació missionera.

Tots els batejats hem estat cridats pel Senyor, a l'Església, per anunciar la bona notícia de l'Evangeli: «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat.» (Mc 16,15). Crist és l'enviat del Pare amb la força de l'Esperit Sant. Per això, ens diu Jesús: «Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» (Jn 20,21). L'enviament a la missió procedeix del Pare. Tant ens ha estimat que ha enviat al seu únic Fill perquè assolim la salvació, per la seva mort i resurrecció. I és Jesús ressuscitat qui ha lliurat a la seva Església -a cadascun de nosaltres- l'Esperit Sant, l'ànima de l'evangelització. Per tant, és fonamental descobrir que tenim una missió com a membres del Poble de Déu i no és pas iniciativa nostra, sinó de Déu, que la sosté i permetrà que perduri pels segles dels segles. «Moltes vegades l'Església esdevé presonera perquè no deixa sortir el Senyor, el té com una cosa pròpia, mentre que el Senyor ha vingut per a la missió i ens vol missioners» (Discurs del Papa Francesc als participants al Congrés organitzat pel Dicasteri per als Laics, la Família i la Vida, 18 de febrer de 2023).

En el Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar d'aquest any 2024, en què hem celebrat una Trobada sobre el Primer Anunci (Madrid, 16-18 de febrer) i ens estem preparant per a un Congrés sobre les Vocacions (Madrid, 7-9 de febrer de 2025), volem que ressoni amb força aquesta crida que l'Església ha rebut, com a assemblea de convocats -poble de Déu unit en la missió- a viure la seva vocació, que té com a horitzó la missió. I d'una manera pròpia i peculiar, destaquem la vocació laical, que s'exercita en la caritat política, en l'anunci de l'Evangeli al cor del món.

Els laics, des del baptisme, han rebut una vocació, que els fa sentir-se corresponsables en la vida i missió de l'Església. És oportú recordar les paraules del Papa Francesc al cardenal Marc Ouellet, el 19 de març de 2016:

«Mirar el poble de Déu és recordar que tots ingresem a l'Església com a laics. El primer sagrament, el que segella per sempre la nostra identitat i del qual hauríem d'estar sempre orgullosos, és el del baptisme [...]. La nostra primera i fonamental consagració enfonsa les seves arrels en el nostre baptisme. A ningú han batejat sacerdot, ni bisbe. Ens han batejat laics i és el signe indeleble que mai ningú podrà eliminar. Ens fa bé recordar que l'Església no és una elit dels sacerdots, dels consagrats i dels bisbes, sinó que tots formem el sant poble fidel de Déu»

Aquest text ens permet evitar certes deformacions en què de vegades hem caigut, considerant els laics com a cristians de segona categoria, actors de repartiment o mers col·laboradors dels pastors en la missió salvífica de l'Església. De la mateixa manera que els pastors, bisbes i sacerdots o la vida

consagrada experimenten que el seu lliurament al Senyor i a l'Església és vocació. Necessitem a l'Església que hi hagi laics per vocació, que descobreixin aquesta força que ve de dalt, aquesta efusió de l'Esperit Sant que els impulsa a la missió.

Com afirma l'informe de síntesi de la primera sessió del Sínode, Una Església sinodal en missió, en la seva part central: tots som deixebles i tots som missioners. La corresponsabilitat és una característica essencial de la sinodalitat, però es tracta que sigui diferenciada, perquè essent veritat que els laics, els consagrats i els ministres ordenats tenen la mateixa dignitat pel baptisme, no podem obviar que hi ha diversitat de ministeris, carismes i vocacions:

«Cadascú segons la seva vocació, amb la seva experiència i competència» (informe de síntesi de la primera sessió del Sínode sobre la Sinodalitat, 18a). La corresponsabilitat diferenciada no ha de portar-nos mai a la competitivitat o rivalitat de vocacions, sinó que totes elles s'enriqueixen mútuament i troben sentit des de les altres, formant un únic cos de Crist, que és l'Església.

En aquesta corresponsabilitat compartida de tots els batejats, els laics tenen una doble missió. Davant de tot: el laicat viu, la seva vocació, encarnat al món.

És a dir, en els àmbits de la família, del treball i l'educació; en la cura de la casa comuna i, d'una manera particular, en la vida pública. El Papa Francesc, en la inauguració del Congrés de Laics (febrer de 2020), es dirigia als laics, amb aquestes paraules:

«És l'hora de vostès, d'homes i dones compromesos en el món de la cultura, de la política i de la indústria [...]. Els animo que visquin la seva pròpia vocació immersos en el món. Escoltant, amb Déu i amb l'Església, els batecs dels seus contemporanis: del poble»

Però també, la vocació laical es desenvolupa a l'interior de la vida de l'Església. Animant la litúrgia: com a catequistes i formadors. Els delegats diocesans i persones responsables de les qüestions econòmiques... Ara bé, en aquest sentit cal evitar caure en la temptació de la clericalització dels laics.

«Sense adonar-nos-en, hem generat una elit laical creient que són laics compromesos només aquells que treballen en coses dels sacerdots. Hem oblidat, descuidat al creient, que moltes vegades crema la seva esperança en la lluita quotidiana per viure la fe. Aquestes són les situacions que el clericalisme no pot veure, ja que està molt preocupat per dominar espais més que per generar processos» (Papa Francesc al cardenal Marc Ouellet, el 19 de març de 2016)